

[Viggo Starcke.]

betyde en risiko i europæisk politik. Endelig er der den mulighed, som nu ser ud til at vinde frem, at Tyskland indtil videre er delt i et Øst- og et Vesttyskland, begge oprustet, den vestlige del indenfor demokratiets, den østlige del indenfor den kommunistiske verden, sigtende på en eventuel senere samling.

Da der efter Londonkonferencen er forskellige spørgsmål, som endnu ikke er afgjort, som f. eks. Saarspørgsmålet, om hvilket man endnu ikke kender Frankrigs og Tysklands stilling, vil jeg spørge den højtærede udenrigsminister, om det ikke efter hans bedømmelse ville være klogt, om Danmark afventede løsningen af Saarproblemet, inden vi traf endelig afgørelse.

Når man skal tage stilling til et indviklet problem, vil det være naturligt at placere de lodder, der vejer imod, i den ene vægtskål, og de lodder, som vejer for, i den anden. Som flere talere har sagt i dag, taler de allerfleste følelsesmomenter imod Tysklands oprustning: frygten, de bitre erfaringer og for manges vedkommende hadet. Der findes andre følelser, som giver sig udtryk i tilgivelse, i ønsket om samarbejde, men heroverfor står alle de momenter, som, hvis følelserne i Tyskland vækkes i retning af revanche, af hævn, kan give vækst til en ny, aggressiv nazisme, som er meget farlig.

Et af de momenter, som taler stærkest for de nuværende beslutningers positivitet, er dette, at her ligger et håb om at drage Tyskland indenfor demokratiet. Et demokrati, som endnu er ungt, vil have stærke vækstbetingelser, når det får fulde demokratiske rettigheder, ikke som et isoleret Tyskland, men indenfor den vestlige, demokratiske familie. Nogle af de momenter, der taler imod, er de erfaringer, Danmark og mange andre europæiske lande har haft om tysk militarisme og oprustning. Hvis det i dag drejede sig om et samlet isoleret Tyskland, som skulle oprustes, ville dette udgøre en meget stor fare, men det er ikke det, der ligger for. Det, det drejer sig om, er et delt Tyskland, og det er ikke et isoleret Tyskland, men et Tyskland indenfor en stor og demokratisk fælles freds- og forsvarspagt. Endelig er Vesttyskland i dag afrustet, og den genoprustning, som skal finde sted af Vesttyskland, skal finde sted under kollek-

tiv demokratisk kontrol, under hvilken der fra tysk side skal stilles store og vigtige garantier. Ingen kontrol i verden er sikker, og ingen garantier er fuldstændig sikre, men den kollektive kontrol og de stærkt udtalte tyske garantier tilsammen giver den største sikkerhed, man kan nå. Det er rigtigt, at den eventuelle oprustning af Vesttyskland med de spændinger, som findes i selve det tyske folk ved dets delthed, kan fremkalde ønsker om en genforening med magt, og den mulighed, at Atlantpagten, som er en udpræget defensiv alliance, kunne forandres til en alliance med aggressive hensigter, har man nødvendigvis måttet skabe stærke garantier imod.

Man har gennem Europas historie erfaringer for, at oprustning har ført til krig; vi har næsten lige så mange erfaringer for, at fristende tomrum kan føre til krig. Da det nu er sådan, at man i Frankrig, i Beneluxlandene, i England og i Amerika har gjort lige så bitre erfaringer som i Danmark, så synes jeg, at det, som den højtærede udenrigsminister har fremført, er et stærkt argument, at der på Londonkonferencen mellem ni stater med sådanne erfaringer har kunnet skabes enighed om den beslutning, der nu ligger til afgørelse her. I spørgsmålet om den tyske genforening, som de fleste anser for noget ønskeligt, er der dem, der mener, at det var værdifuldt, hvis man kunne opnå en tysk genforening uden at drage Tyskland ind i de militære defensive foranstaltninger i vest. I Londonaftalerne står der udtrykkeligt, at det skal være et afgørende mål at tilstræbe Tysklands genforening, og vi har set, at Londonkonferencen har medført reaktioner fra Ruslands side, at den har medført nye tilbud om en eventuel genforening. Jeg tror, at netop Londonkonferencens beslutninger kan medføre mulighed for nye forhandlinger, som kan føre til Tysklands genforening, uden at der endnu foreligger nye momenter i så henseende.

Specielt for Danmarks vedkommende er der en række punkter, som taler mod Tysklands oprustning. Der er tanken om, at der skal placeres store tyske militære styrker lige syd for Danmarks grænse i Sydslesvig og Holsten. Yderligere at der eventuelt skal holdes manøvrer sammen med tyske tropper, der for få år siden var vore modstan-